

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்பாய் நம:

ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் விஷயமாக
ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீஸ்தவம்

(மூலமும், உரையும்)

(அரக்கிகளுக்கும் இரக்கம் காட்டிய மைதிலீ - ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

தனியன்

ஸ்ரீவத்ஸ சிஹ்நமிச்ரேப்ய: நம உத்திமதீமஹே
யதுக்தயஸ் த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸுத்ரதாம்

ச்லோகம்

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ: திசதாத் அசேஷ ஜகதாம் ஸர்க்க உபஸர்க்க ஸ்திதீ:
ஸ்வர்க்கம் துர்க்கதிம் ஆபவர்க்கிக பதம் ஸர்வம் ச குர்வந் ஹரி:
யஸ்யா வீக்ஷய முகம் தத் இங்கித பராதீந: விதத்தே அகிலம்
க்ரீடா இயம் கலு ந அந்யதா அஸ்ய ரஸதா ஸ்யாத் ஜகரஸ்யாத் தயா

பொருள் - அனைத்து உலகங்களின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்தபடியும்; ஸ்வர்க்கம், நரகம், பரமபதம் ஆகியவற்றைப் போன்ற அனைத்தையும் செய்தபடியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதன், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அழகான திருமுகத்தை பார்த்தபடி நின்று, அவளது புருவநெறிப்பு முதலான முக பாவங்களுக்கு அடங்கியவனாக அனைத்தையும் செய்கிறான். இவ்விதம் அவளது குறிப்பிற்கு ஏற்றபடி இவன் செல்லாவிடில் இவனுக்கு இந்த ஸ்ருஷ்டி முதலான லீலைகள், ஆனந்தத்தை அளிக்காமல் வீணாகிவிடும் அல்லவோ? இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அனைத்து நன்மைகளையும் அளிக்கக் கடவாளாக.

விளக்கம் - ஆழ்வானின் புத்திரரான ஸ்வாமி பராசரபட்டர் ஸ்ரீகுணரத்நலோசத்தில் (1) - அங்கீகாரிபி: ஆலோகை: - ஸ்ரீரங்கநானின் படைப்புகளை ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அங்கீகரிப்பதாகக் கூறுகிறார். மேலும் யத் ப்ரு பங்கா: - இவளது புருவ அசைவினால் உலகங்களில் ஏற்றத் தாழ்வு உண்டாவதாகக் கூறுவதும் காண்க.

2. ஹே ஸ்ரீ: தேவி ஸமஸ்த லோக ஜநநீம் த்வாம் ஸ்தோது ஈஹா மஹே
யுக்தாம் பாவய பாரதீம் ப்ரகுணய ப்ரேம ப்ரதாநாம் தியம்
பக்திம் பந்தய நந்தய ஆச்ரிதம் இமம் தாஸம் ஜநம் தாவகம்
லக்ஷயம் லக்ஷமி கடாக்ஷ வீசி விஸ்ருதே: தே ஸ்யாம ச அமீ வயம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! அனைத்து உயிர்களுக்கும் தாயான உன்னை நாங்கள் துதிக்க ஆசைப்படுகிறோம். உன்னைத் துதிப்பதற்கான சரியான சொற்களையும் பதங்களையும் நீயே அருள்வாயாக. உன்னிடம் ப்ரேமையுடன் கூடிய புத்தியை எங்களுக்கு உண்டாக்கவேண்டும். உன் மீது உள்ள ஈடுபாட்டை மேன்மேலும் வளரச்

செய்யவேண்டும். உன்னை அடைந்துள்ள அற்ப ஜந்துவாகிய என்னை உன்னுடைய கைங்கர்யத்தில் நீ ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, மகிழ்விக்கவேண்டும். ஸ்ரீரங்கநாதனின் நாயகியே! நாங்களும், இங்கு உள்ள அனைவரும் உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வை என்ற அலைகளுக்கு இலக்காக வேண்டும்.

3. ஸ்தோத்ரம் நாம கிம் ஆமநந்தி கவயோ யத் அந்யதீயாந் குணாந்
அந்யத்ர த்வஸத: அதிரோப்ய பணிதி: ஸா தர்ஹி வந்த்யா த்வயி
ஸம்யக் ஸத்ய குண அபி வர்ண நம அதோ ப்ரூய: கதம் தாத்ருசீ
வாக் வாசஸ்பதிநா அபி சக்ய ரசநா த்வத் ஸத்குண அர்ணோநிதௌ

பொருள் - ஹே! ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! பெரிய கவிஞர்கள் துதி என்று எதனைக் கூறுகின்றனர்? போற்றத்தக்க இடத்தில் இல்லாதவைகளும், மற்ற இடங்களில் இருக்கின்ற குணங்களைப் பற்றியும் ஒருவரிடத்தில் கூறுவது என்பது துதித்தல் என்று கூறினால் அது உன்னிடத்தில் வீணேயாகும். உண்மையாகவே உள்ள குணங்களைத் துதியானது விளக்குகிறது என்று கூறினால், கடல் போன்ற உனது குணங்களை அத்தகைய துதியின் மூலம் ஹயக்ரீவனாலும் கூறி முடிக்க இயலாது அல்லவோ?

விளக்கம் - துதித்தல் என்பது இரண்டு வகையாகும். ஒருவனிடம் இல்லாத குணங்களை, மற்றவர்களிடமிருந்து கொண்டு வந்து புகழ்தல் ஆகும். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை பொறுத்தவரை இது பொருந்தாது - காரணம் இவளிடம் இல்லாத குணங்களே இல்லை. அடுத்த வகையான துதி - இவளிடம் உள்ள குணங்களை உள்ளபடிக் கூறலாம் என்றாலும் அதுவும் இயலாது.

4. யே வாசாம் மநஸாம் ச துர்க்ரஹதயா க்யாதா குணா: தாவகா:
தானேவ ப்ரதி ஸாம்புஜிஹ்வம் உதிதா ஹை மாமிகா பாரதீ
ஹாஸ்யம் தத் து ந மந்மஹே ந ஹி சகோரீ ஏகா அகிலாம் சந்த்ரிகாம்
நாலம் பாதும் இதி ப்ரருஹ்ய ரஸநாம் ஆஸீத ஸத்யாம் த்ருஷி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாயகியே! உன்னுடைய எத்தகைய குணங்கள் வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத புகழ் கொண்டவையாக உள்ளனவோ, அந்தக் குணங்களைக் குறித்தே உன்னுடைய சொல்லானது நாவில் ரசத்துடன் வெளிவந்தது. ஆனாலும் இவை ஏளனத்திற்கு இடமாகக்கூடும் என்று நான் எண்ணமாட்டேன். காரணம் - சந்திரன் முழுவதையும் உட்கொள்ள இயலாது என்று எண்ணும் சகோர பசுஷியானது, தாகம் ஏற்படும்போது நாக்கை அடக்கிக் கொண்டு இருக்காது அல்லவோ? அது போன்று நானும் உனது குணங்களை கூறி முடிக்க இயலாது என்று எண்ணிப் பின்வாங்க மாட்டேன் (உனது குணங்களை நான் கூறும்படிச் செய்வது உன் பொறுப்பு அல்லவோ?)

5. சேஷாதீயாநபி துஷ்ட புத்திரபி நிஸ்ஸநேஹோபி அநீஹோபி தே
கீர்த்தீம் தேவி விஹந் நஹம் ந ச பிபேமி அஜ்ஞ: ந ஜிஹ்ரேமி ச
துஷ்யேத் ஸா து ந தாவதா ந ஹி சுநா லீடாபி பாகீரதீ
துஷ்யேத் ச்வா அபி ந லஜ்ஜதே ந ச பிபேதி ஆர்த்திஸ்து சாம்யேத் சுந:

பொருள் - ஹே ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! எதுவும் அறியாத நான் நீச புத்தியுடையவன், தீய புத்தி கொண்டவன், அன்பு இல்லாதவன், உன்னைக் குறித்து எந்த விருப்பமும் இல்லாதவன். ஆயினும் உன்னுடைய புகழை எனது வாய் கொண்டு துதிப்பதற்கு அச்சம் கொள்ளவும் இல்லை, வெட்கப்படவும் இல்லை. உன்னுடைய புகழானது என்னால் கூறப்பட்ட காரணத்தால் சிறிதும் குறைந்து விடாது. தூய்மையான கங்கை நீரை நாய் ஒன்று நக்குவதற்கு வெட்கமோ, பயமோ கொள்வதில்லை. இதன் மூலம் நாயின் தாகம் தீர்ந்துவிடும் அல்லாது, கங்கையின் தூய்மை கெடுவதில்லை அல்லவோ? இது போன்று நான் உன்னைத் துதிப்பதால் எனக்கு மேன்மை உண்டாகும் அல்லாமல் உனக்குத் தாழ்வு ஏற்படாது.

6. ஐச்வர்யம் மஹதேவ வா அல்பம் அதவா த்ருச்யேத பும்ஸாம் ஹி யத்
தத் லக்ஷம்யா: ஸமுதீக்ஷணாத் தவ யத: ஸார்வத்ரிகம் வர்த்ததே
தேநை தேந ந விஸ்மயேமஹி ஜகந்நாத: அபி நாராயண:
தந்யம் மந்யத ஈக்ஷணாத் தவ யத: ஸ்வாத்மாநம் ஆத்மேச்வர:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாயகி! மனிதர்களால் இந்த உலகத்தில் அனுபவிக்கக்கூடிய செல்வம் முதலானவை பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ காணப்படுகிறது. இந்த வேறுபாடு ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரான உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வையால் மட்டுமே உண்டாகிறது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். இதனால் நாங்கள் வியப்படைய மாட்டோம் - காரணம், அனைத்து உலகிற்கும் தலைவனும், தனக்குத்தானே தலைவனும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் கூட உன்னுடைய கடாசுஷம் கிட்டுவதால் அல்லவோ தனக்குப் பெரும் பேறு வந்ததாக எண்ணுகிறான்?

7. ஐச்வர்யம் யத் அசேஷ பும்ஸி யத் இதம் ஸௌந்தர்ய லாவண்யயோ:
 ரூபம் யத் ச ஹி மங்களம் கிமபி யத் லோகே ஸத் இதி உச்யதே
 தத் ஸர்வம் த்வத் அதீநம் ஏவ யத் அத: ஸ்ரீ: இதி அபேதந வா
 யத் வா ஸ்ரீமத் இதி ஈத்ருசேந வசஸா தேவி ப்ரதாம் அச்நுதே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! இந்த உலகத்தில் உள்ள மக்களிடம் என்ன செல்வம் உள்ளதோ, அவர்களது பொறுப்புக்களில் என்ன அழகு உள்ளதோ, உடலின் அழகு என்று என்ன உள்ளதோ, உலகத்தில் மங்களம் என்று பெயர் பெற்று என்ன உள்ளதோ, நல்லவை என்று எவை உள்ளதோ - அவை அனைத்தும் உனக்கு அடங்கியதாகவே உள்ளது. அவை அனைத்தும் "ஸ்ரீ" என்ற உன்னை விட வேறானது இல்லை என்பதன் மூலமோ அல்லது ஸ்ரீயை உடையது என்ற சொல் மூலமாகவோ அல்லவா பெறுமை அடைகிறது?

8. தேவி த்வத் மஹிம் அவதி: ந ஹரிணா ந அபி த்வயா ஜ்ஞாயதே
 யத்யபி ஏவம் அத அபி ந ஏவ யுவயோ: ஸர்வஜ்ஞதா ஹீயதே
 யத் ந அஸ்தி ஏவ தத் அஜ்ஞதாம் அநுகுணாம் ஸர்வஜ்ஞதா: விது:
 வ்யோம அம்போஜம் இதந்தயா கில விதந் ப்ராந்த: அயம் இதி உச்யதே

பொருள் - ஹே! ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! உன்னுடைய மேன்மையின் எல்லையானது ஸ்ரீரங்கநாதனாலும் அறியப்படுவதில்லை. உன்னாலும் உனது மேன்மை என்பது எத்தன்மையது என்று அறியப்படுவதில்லை. இப்படி இருந்தாலும் நீங்கள் இருவரும் அனைத்தையும் அறியும் தன்மையில் எந்தவிதமான குறையும் இல்லாமல் உள்ளீர்கள். இதன் காரணம் - எந்த ஒரு பொருளானது இல்லவே இல்லை என்பதை உணர்ந்து, அதனை அறிந்து கொள்ள முயலாமல் இருப்பதையே அனைத்தும் அறிந்த தன்மையாகச் சான்றோர்கள் அறிகிறார்கள். ஆகாயத்தாமரை, முயல்கொம்பு ஆகியவற்றை உள்ளதாக அறிபவன் பைத்தியக்காரன் என்றே உலகத்தினரால் கூறப்படுகிறான்.

9. லோகே வநஸ்பதி ப்ருஹஸ்பதி தாரதம்யம்
 யஸ்யா: ப்ரஸாத பரிணாமம் உதாஹரந்தி
 ஸா பாரதீ பகவதி து யதீயதாஸீ
 தாம் தேவ தேவ மஹிஷீம் ச்ரியம் ஆச்ரயாம:

பொருள் - இந்த உலகில் ஒருவன் மரம் போன்ற ஜடப்பொருளாகப் பிறப்பதும், தேவகுருவான ப்ருஹஸ்பதி போன்ற அறிவாளியாகப் பிறப்பதும் ஆகிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிவாளிகள் ஸரஸ்வதியினுடைய கடாசுஷத்தின் பலனாகவே

கூறுகின்றனர். பூஜிக்கத் தகுந்த அந்த ஸரஸ்வதீ எந்த ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அடியார்களுக்கு அடியாளாக இருக்கிறாளோ, அனைத்து தேவர்களின் அதிபதியான ஸ்ரீரங்கநாதனின் அந்த ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை நாம் அடைகிறோம்.

10. யஸ்யா: கடாசுஷ ம்ருது வீசுஷண தீசுஷணேந
ஸத்ய: ஸமுல்லசித பல்லவம் உல்லலாஸ
விச்வம் விபர்யய ஸமுத்த விபர்யயம் ப்ராக்
தாம் தேவ தேவ மஹிஷீம் ச்ரியம் ஆச்ரயாம:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் கடாசுஷம் கிட்டாத காரணத்தினால் ப்ரளய காலத்தில் இந்த உலகம் துவண்டு கிடந்தது. அப்போது இவளது கடைக்கண் பார்வை என்னும் ஸங்கல்பம் காரணமாக, அந்த ஸங்கல்பம் உண்டான நேரத்திலேயே பூமியானது தழைத்து விளங்கியது. தேவர்களின் தலைவனான ஸ்ரீரங்கநாதனின் பட்டமஹிஷியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரை நாம் சரணம் அடைகிறோம்.

11. யஸ்யா: கடாசுஷ விசுஷா சுஷண லசுஷம் லசுஷிதா: மஹேசா: ஸ்யு:
ஸ்ரீரங்கராஜ மஹிஷீ ஸா மாம் அபி வீசுஷதாம் லக்ஷமீ:

பொருள் - எந்த ஒரு பிராட்டியின் கடைக்கண் பார்வைக்கு ஒரு நொடிப்பொழுது இலக்கானாலும் மிகுந்த கைங்கர்யச் செல்லவம் பெற்றவர்கள் ஆவார்களோ - அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கராஜனின் பட்டமஹிஷியான ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்னையும் தனது கடைக்கண் கொண்டு பார்க்கவேண்டும் (இங்கு மற்ற செல்வங்களை வேண்டாமல், கைங்கர்யச் செல்வத்தையே ஆழ்வான் வேண்டி நின்றது காண்க).

ஸ்ரீஸ்தவம் ஸம்பூர்ணம்

**ஸ்ரீரங்கராஜன் திருமார்பை ப்ரகாசிக்க வைக்கும்
ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்**

ஸ்வாமி கூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்